

- de ingebruikname van de lofts 1, 4 en 6 zonder dat het achterste gedeelte van de achterbouw afgebroken werd (bijzondere voorwaarde 'L' uit de vergunning :
de ingebruikname van het gedeelte achter loft 6 als uitbreiding van deze woongelegenheid de
- de plaatsing van een achterwand van loft 4, niet conform de vergunning

te in de periode gaande van 22.12.1998 (st. 4) tot 12.08.1999 (st.1)

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1- 1° (en § 3), 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999)

Nopens de procedure.

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **28 februari 2006** :

- de middelen en conclusies van de EISERES TOT HERSTEL :

Het College van Burgemeester en Schepenen van
met kantoren ten in haar eis tegen
de beklagde vooraedraen door meester
advocaat te
die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;
- de beklagde in zijn middelen van verdediging,
vooraedraen door hemzelf, bijgestaan door meester
advocaat te

STRAFRECHTELIJK

Nopens de tenlasteleggingen.

3. De beklaagde is de eigenaar van een perceel met een meergezinswoning (lofts) erop, gelegen aan de _____ dat volgens het gewestplan _____ gelegen is in woongebied.

Op 12.08.1999 stelde de verbalisant vast dat een aantal werken zonder bouwvergunning en een aantal werken niet conform de bouwvergunning werden uitgevoerd. Het betrof meer bepaald:

- het aanleggen van twee terrassen op het dak van de meergezinswoning en het oprichten van een dakopbouw met trap naar het dakterras boven de achterbouw;
- het laten in gebruik nemen van de lofts 1, 4 en 6 zonder dat het achterste gedeelte van de achterbouw afgebroken werd cf. de bijzondere voorwaarden uit de bouwvergunning _____ waarbij het gedeelte achter loft 6 bovendien werd gebruikt als uitbreiding van de woonegelegenheid;
- het niet conform de bouwvergunning plaatsen van de achterwand van loft 4.

De beklaagde verklaarde op 31.08.1999 onder meer dat de werken werden aangevat op 22.12.1998 en nog aan de gang waren. Hijzelf hield toezicht op de werken die door verschillende aannemers werden uitgevoerd. Voor het dakterras zou hij een regularisatie aanvragen en de achterbouw werd niet afgebroken gezien daardoor de stabiliteit van het ander gedeelte van het gebouw volgens hem in gevaar zou komen, alsook de aanpalende gebouwen.

Op 14.07.2005 verklaarde de beklaagde dat hij niet zou voldoen aan de afbraakeis, zoals gesteld in de herstelvordering van het college van burgemeester en schepenen dd. 02.06.2005 (zie infra) omdat het gebouw door hem in zijn originele staat werd behouden en hij voldeed aan de verplichtingen opgelegd in BPA _____ nopens de perceelsdiepte. Hij zou zich indien nodig ten gepaste tijde verdedigen voor de rechtbank.

4. Gelet op de gegevens van het dossier acht de rechtbank de feiten lastens de beklaagde bewezen.

Nopens de strafmaat.

5. De bewezen verklaarde betichtingen zijn telkens de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

6. De beklaagde heeft doelbewust een ernstige inbreuk gepleegd op de stedenbouwkundige voorschriften ervan uitgaande dat éénmaal alles er stond dit er ook wel zouden blijven staan. Hij moet beseffen dat hij zich niet ongestraft boven de wet kan stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar.

Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagde.

7. De beklaagde beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden, hetgeen in zijn voordeel spreekt.

Nu de feiten niet van aard zijn dat zij gestraft moeten worden met één of meer straffen van meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Rekeninghoudend met alle elementen kan een straf zoals hierna bepaald worden opgelegd.

Nopens de vordering tot herstel.

8. De beklaagde verzocht ter terechtzitting van 28.02.2006 bij monde van zijn raadsman om de zaak met betrekking tot de beslissing over de herstellvordering uit te stellen nu hij een regularisatievergunning zou aanvragen.

De rechtbank gaat niet in op dit verzoek. De schuld van de beklaagde en het onvergunnd karakter van de wederrechtelijke werken staan vast zodat de uitspraak over het herstel zich onverwijld opdringt. De rechtbank dient haar uitspraak niet uit te stellen in afwachting van planologische initiatieven waarvan de resultaten en de eventuele gevolgen voor onderliggend dossier geenszins kunnen voorspeld worden in de zin zoals de beklaagde dat zelf graag wil geloven.

Nopens de nota tot herstel van het college van Burgemeester en Schepenen van

9. Op de terechtzitting dd. 28.02.2006 werd door het college van Burgemeester en Schepenen van een nota tot herstel neergelegd waarin zij zich manifesteert als procespartij.

10. Het college van burgemeester en schepenen kan in onderliggende procedure niet als derde worden beschouwd. Aangezien de strafrechter slechts het herstel zoals bedoeld in art. 149 van het decreet van 18 mei 1999 kan bevelen indien dit door het bestuur wordt gevorderd, is dit bestuur immers geen derde ten aanzien van de herstellvordering en de procedure. Met haar herstellvordering neemt het bestuur het haar wettelijk opgedragen algemeen belang waar. Het college van burgemeester en schepenen kan zich dan ook ter terechtzitting manifesteren in haar hoedanigheid van procespartij, meer bepaald als eiseres tot herstel, zoals in casu geschiedde (in die zin, Cass. 24 februari 2004, www.cass.be).

11. Het college van burgemeester en schepenen vorderde bij besluit dd. 02.06.2005, onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per dag vertraging, het herstel door:

- de uitvoering van aanpassingswerken, met name de uitvoering van de bouwwerken conform de stedenbouwkundige vergunning van 11 juni 1998, hetgeen impliceert:
 - de afbraak van het achterste gedeelte van de achterbouw gelegen achter de achter 16,10 m grens (hetgeen wil zeggen afbraak van de achterbouw achter lofts 1, 4 en 6 - volgens het plan van aanvraag
 - de plaatsing van de achterwand van loft 4 conform de vergunning van 11 juni 1998;
 - de naleving van alle bijzondere voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning.
- het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door de wegbraak van de plankenvloer van de terrassen, de borstweringen, de trap en de dakopbouw.

Bij brief vanwege de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dd. 28.06.2005 sloot deze zich aan bij voormelde herstellvordering en maakte deze tot de hare en verzocht tevens gemachtigd te worden tot de ambtshalve uitvoering van de uitspraak, alsook het opleggen van een dwangsom van 250 EUR per dag vertraging.

Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom van 250 EUR per dag.

12. De herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen verwees onder meer naar het bijzonder plan van aanleg nr. waarbij overeenkomstig art. 1.1.1 de bouwdiepte maximum 16,10 m mag bedragen. Volgens de herstellvordering komt de bouwdiepte van de woningen in casu overeen met de perceelsdiepte, zijnde 24,59 m waardoor een gedeelte van de lofts deels in de tuinstrook is gelegen. Een bestemming van gebouwen in die strook is stedenbouwkundig onaanvaardbaar. Om die reden dient volgens de herstellvorderende overheid de achterbouw na die 16,10 m grens te worden afgebroken, zoals aangevraagd en vergund op 11.06.1998.

De vordering is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd.

13. Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de ruimtelijke ordening. Ter terechtzitting stelde de beklaagde dat de terrassen reeds werden verwijderd en legde hij daaromtrent een foto voor. De voorgelegde foto blijkt dat minstens een deel van de plankenvloer werd verwijderd, doch er kan geenszins uit opgemaakt worden of volledig werd voldaan aan de herstellenvordering. Op heden blijkt dan ook niet dat deze wat de terrassen betreft zonder voorwerp zou zijn.

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Wat betreft de dwangsom.

14. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, AR. en Cass. 21 september 1993, AR

De gevorderde dwangsom van 250 EUR per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagde is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte is het de beklaagde die veroordeeld werd om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale toestand ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

Geen retroactiviteit van de strengere strafwet : art. 2, 2de lid S.W

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een (marginale) verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten toegepast worden.

Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in EUR, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het strafwetboek, met de opdecimien geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

(dus dit is : geldboete in frank x 1990 opdecimes: 40,3399)

Het hierboven vermelde geldt niet:

voor de op te leggen bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, zoals bepaald bij art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij art. 3 van de programmawet van 24 december 1993, deze bijdrage is immers geen straf (vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie; zie o.m. Cass. 8.10.1996, Pas., Cass., 9.11.1994, J.T. Cass. 30.6.1993,

voor de vergoeding opgelegd in uitvoering van art. 71 van de wet van 28 juli 1992 en het KB van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij KB van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001; ook deze vergoeding is geen straf (Cass. 9.11.1994, JT

BURGERRECHTELIJK

Ingevolge de wet van 13 april 2005 (BS 3 mei 2005) dient de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 2, 3, 38, 40, 41, 100, van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;
art. 1, 2 en 3 Wet 5 maart 1952 ; art. 1, 2° Wet 24 december 1993;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 1, 8, 14 §1 wet van 29 juni 1964 ;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 4 V.T.Sv.

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND VIERHONDERD ACHTENZEVENTIG KOMMA VIERENNEGENTIG EUR (500 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes gedeeld door 40,3399) (= 2.478,94 EUR).**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **EEN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN.**

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft **DUIZEND TWEEHONDERD NEGENENDERTIG KOMMA ZEVENENVEERTIG EUR (250 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes gedeeld door 40,9933) (= 1.239,47 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van éénentwintig dagen van de uitgesproken geldboete van tweeduizend vierhonderd achtenzeventig komma vierennegentig euro zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.**

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.**

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING

BEVEELT het herstel in de oorspronkelijk toestand overeenkomstig de vordering van het college van burgemeester en schepenen waarbij de stedenbouwkundig inspecteur zich aansloot binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis, meer bepaald door:

- de uitvoering van aanpassingswerken, met name de uitvoering van de bouwwerken conform de stedenbouwkundige vergunning van 11 juni 1998, hetgeen impliceert:
 - de afbraak van het achterste gedeelte van de achterbouw gelegen achter de achter 16,10 m grens (hetgeen wil zeggen afbraak van de achterbouw achter lofts 1, 4 en 6 - volgens het plan aanvraag
 - de plaatsing van de achterwand van loft 4 conform de vergunning van 11 juni 1998;
 - de naleving van alle bijzondere voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning.
- het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door de wegbraak van de plankenvloer van de terrassen, de borstweringen, de trap en de dakopbouw.

VEROORDEELT tot het betalen aan de herstellende overheid en aan het Openbaar Ministerie van een **DWANGSOM** van 250 EUR per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * * * *

Veroordeelt de beklagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 100.30 EUR.

Legt de beklagde tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan voor zover er nog niet definitief werd over geoordeeld.

* * * * *

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **VEERTIEN
MAART TWEEDUIZEND EN ZES**

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- substituut-procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier.